

Havið er psykopatiskt

Havið er sum ein psykopatur. Tú ánar ikki, hvar tú hefur tað, og veist ongantíð, um tað fer at kína tær ella geva tær ein logandi frammaná. Sum søgusigari kanst tú ikki ynka tær betri tilfar, heldur danski rithøvundurin Carsten Jensen

BÓKMENTIR

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo
Mynd: Álvur Haraldsen

Ótrygga tilveran hjá sjófólki er sum skapt til at skriva skaldsøgur um. Bara havið í sær sjálvum er so ræðandi og forførandi, at rithøvundurin skal leita leingi eftir betri tilfari.

Tað heldur rithøvundurin Carsten Jensen, sum var eitt av høvuðsnøvunum á Bókmentadøgunum um viku-skiftið.

Carsten Jensen gjørdist av álvara kendur sum rithøvundur, tá hann gav út skaldsøguna *Vi, de druknede* fyri tveimum árum síðani. Søgan tekur støði í heimbynum hjá høvundanum, lítla sjófararabýnum Marstal á Ærø í 1800 talinum. Haðani fylgja vit fyra ættarliðum av sjómønnum, sum settu sítt lív í váða á heimshøvunum ofta við ræðuligum avleiðingum fyri tey, ið sótu eftir heima.

Sjúklinga spennandi

Vi de druknede er ein skaldsøga um ógvusligar kenslur - um deyða, kærleika, hatur og longsul við skiftandi hetjum og bartrogum. Og fyri høvundan var tað næstan eyðsæð, at sjólvíð skuldi vera karmur um hesi lívsins náðileysu stríð.

- Sjólvíð hefur ein

innbygdan spenning í sær, snøgt sagt tí tú ongantíð veist, um sjómaðurin kemur heimaftur. Og um hann kemur aftur, hefur havið so broytt hann og á hvønn hátt? Og hvussu ávirkar tað tey, sum hava biða eftir honum, ella er tað yvirhøvur nakar, sum hefur saknað hann?, sigur Carsten Jensen og vísir á, at í fleiri mátar er hetta eisini tað, sum er drívmeigin í krígsromanum.

Serliga er tað hendan støðuga óvissan, sum aftur og aftur kroystir menniskju út á eggina kensluliga, sum

Tær bestu skaldsøgurnar vórðu skrivaðar, áðrenn vit uppfunnu allar reglurnar fyri, hvussu skaldsøgur skulu skrivast

Carsten Jensen,
rithøvundur

hugtekur høvundan.

- Havið er sum ein psykopatur - forførari og bøðil alt í einum. Tú ánar ikki, hvar tú hefur tað, og veist ongantíð, um tað fer at kína tær ella geva tær ein logandi frammaná, áðrenn tú veist av. Tí er tað eisini okkurt sjúkliga spennandi við at vera saman við psykopatum, heldur rithøvundurin.

Ongin smáligeit

Carsten Jensen dylur ikki yvir, at fyri hann er bókin eisini eitt slag av heimstaðarsøgu um býin hann kemur frá. Og her rennir sterka kenslan av felags-

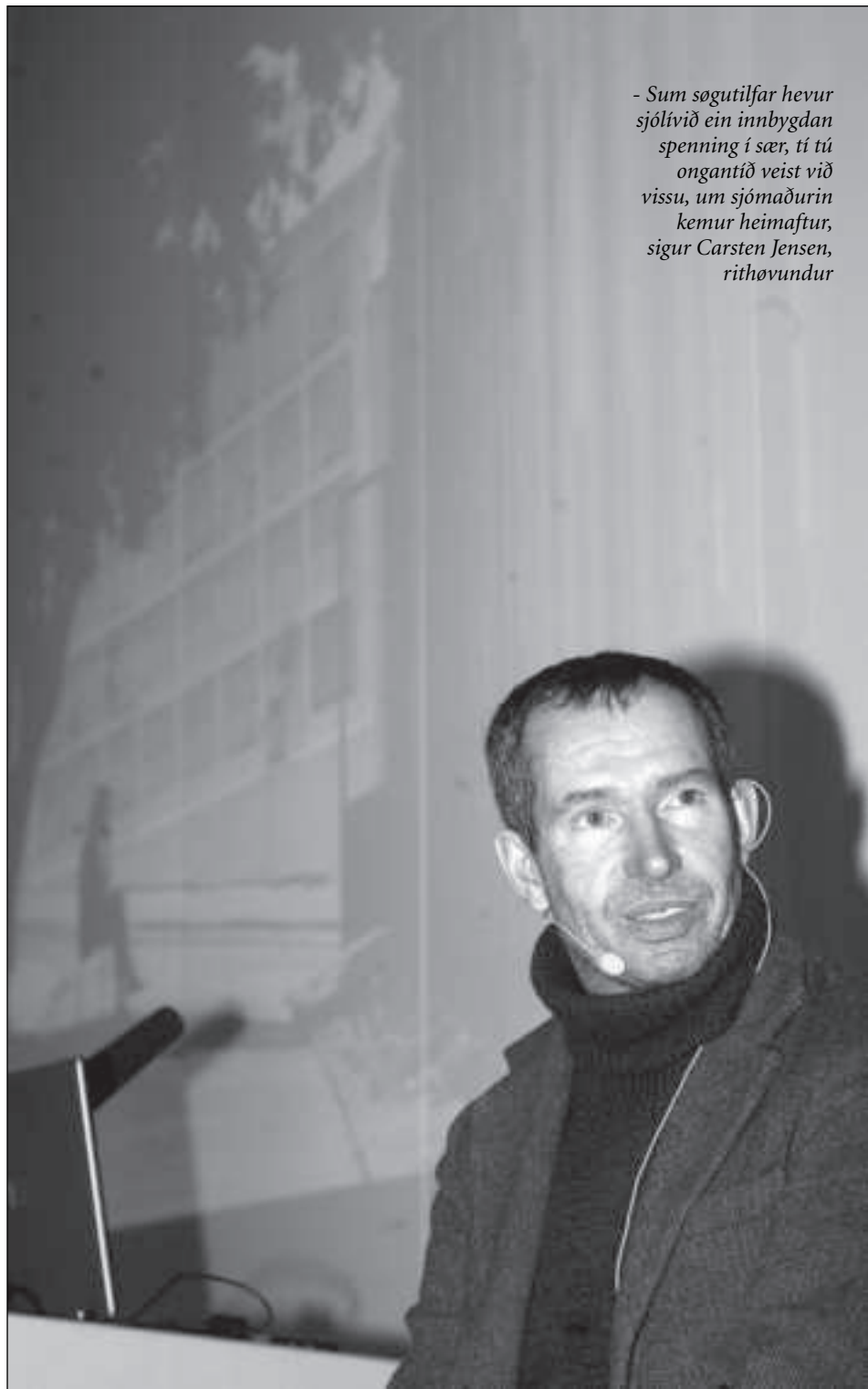
skapi, bæði millum sjómenninar og fólkið í býinum sum ein reyður tráður gjøgnum søguna.

Framhaldið av bókini, skaldsøgan *Sidste rejse*, snýr seg hinvegin um ein, ið fegin vil, men ikki sleppur inn í felagsskapin. Sjálvur flutti Carsten Jensen sum ungur frá Marstal til stórbýin, har hann tók sína útbúgving sum bókmentafrøðingur. Ikki óvæntað hava fleiri tí gitt, at seinna bókin er søgan um høvundan sjálfan, sum sveik heimbyin og tiskil bleiv hildinuttanfyri felagsskapin.

Carsten Jensen ristir við høvðinum.

- Als ikki. Víst er Marstal lítil, men býurin er ikki smáligur uppá handan mátan. Tá *Vi, de druknede* kom út skipaðu tey fyri stórum hátíðarhaldi við fløggum í gøtunum og borgmeistararøðum og øllum. Eg minnst, at eg mitt í øllum trunkanum av fólki hoyrði ein journalist spyrja ein sjómann, um hetta ikki var at gera í so nógv burtúr einum rithøvunda. Tað var týðiligt, at journalisturin fiskaði eftir smáligeitini, men hann fekk hvørki tað svarið ella ta yvirskriftina, hann vildi hava frá sjómanninum. So nei, eg kenni meg avgjørt ikki útihýstan frá felagsskapinum í Marstal. Tvørturímóti, sigur Carsten Jensen og leggur afturat, at faktiskt bleiv skaldsøgan í ávsísan mun til sum eitt felags projekt millum seg og fólkið í býnum.

- Eg brúkti eini fimm ár um at skriva bókina, og so hvørt, kapitlarnir blivu lidnir, plagdi eg at lesa teir upp í bygdahúsinum, so fólk kundu fylgja við. Einferð fekk eg tað hugskot, at biðja tey koma við egnum ískoytum til søguna. Fleiri tóku av tilboðnum alt fyri

- Sum søgutílfar hefur sjólvíð ein innbygdan spenning í sær, tí tú ongantíð veist við vissu, um sjómaðurin kemur heimaftur, sigur Carsten Jensen, rithøvundur

eitt, so eg fekk heilt nógv tilfar uppá tann mátan, sigur Carsten Jensen, sum eisini fekk stóra hjálp til bókina frá lokala sjófarara-

savninum.

Sum enn eina heilsan til bókina skipar ferðamannaskrivstovan í Marstal nú fyri gongutúrum gjøgnum

teir partarnar av býnum, sum eru karmur um søgugongdina í *Vi, de druknede*.

Onki grenj um bókmentir

Hóast lagt var upp til kreppufund á Bokmentadøgunum um støduna hjá bókmentunum, heldur Carsten Jensen ikki, at nøkur orsök er at stúra.

BÓKMENTIR

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo

Skjótu miðlarnir og floymurin av lættisoppabókum verða støðugt sæð sum ein álvarslig hótan móti bókmentunum. Evnið var eisini uppi at venda á Bókmentadøgunum, men danski gestahøvundurin Carsten Jensen noktaði at fara við í kórið av grenji um kreppuraktu bókmentirnar.

- Veruleikin er, at tað verða seldar fleiri bókur enn nakrantíð. Gamaní er alt ikki líka gott, men fyri

tað kann tað verða pláss fyri øllum. Eg elski til dømis Harry Potter bókurnar, og havi lisið tær allar á tamb, kunngjörði Carsten Jensen, sum svar uppá spurningin um ikki nettup Potter bókurnar boðaðu frá eini óhepnari gongd.

Heldur enn at siggja slíkar bókur og skjótu miðlarnar sum eina hótan, heldur hann hesi tilboðini verða tekin um eitt óvanliga ríkt og blómandi mentanar-

lív, har skaparahugurin stórtírvist.

Carsten Jensen stúrir heldur ikki fyri, at sjálvhátíðarlíga akademiska bókmentaumhvørvið fer at hava eydnuna við sær í royndini at stinga góða smakin út í kortið.

- Hatta er eitt umhvørvið, har rithøvundarnir lata sum um, teir skriva bókur til fólk, har forleggjararnir lata sum um, teir selja tær, men lesararnir nokta jú fram-

vegis at lata sum um, teir keypa tær, minti Carsten Jensen á.

Sjálvur hefur hann onki ímóti at verða umrøddur sum ein, sum "skítir á tann góða smakin".

- Eg eri fullgreiður yvir, at nógvir av mínum lesararum eru alt annað enn littererir - at mín bók kanska er tann einasta, tey hava lisið í fleiri ár. Tey lesa bókina, tí tey hava hug og eru annars fúkandi líkaglað

um, hvør eg eri, ella hvat fyri slag av bókmentum, eg umboði, sigur Carsten Jensen og leggur afturat

- Uttan mun til, hvussu hótt ella trongligt, bókmentaumhvørvið er, so eri eg sannførdur um, at góðu søgurnar altíð fara at megna at sláa ígjøgnum.